

kroškopnih) živalec. Od tod tudi rdeči sneg. — Tako imenovano „rdeče morje“ ni zmirom rdeče, le včasih postane rdeče, in to prav redkokrat, tako, da so ljudje ugibali, kako da se je to ime dalo temu morju. Preiskava te rdeče morske vode je pokazala, da neka drobna alga *) dela morju rdečo barvo.

Ehrenberg je našel, da rdeči dež izvira včasih iz prstenega (mineraličnega) rdečega prahu, v katerem pa se je nahajalo tudi obilo rdečih drobnih živalec. Ta zmes pa se dela v podnebju, kjer se marsikaj dela, česar človek ne vidi pred, dokler ne pride iz podnebja doli.

Po takem tedaj rdeča (krvava) barva, ki se nahaja v rôsi, dežju, snegu in vodah, ima trojni izvir: ali iz drobnih, s samim očesom nevidljivih živalec in rastlinic, in pa iz prstenega prahu; vse to v podnebju primešano dežju itd. dela tako imenovani krvavi dež.

Prečudne so poti, po katerih se razodeva vsega močnost Božja; kratkovidni človek ima dokaj težav, predno pride do pravega spoznanja. Roka pa, ki ga pelje do tega spoznanja, je nauk. Zato blagor temu, ki se uči in potem pravo more ločiti od napčnega.

Zavarovalnice.

Iz letnega sporočila Peštanske zavarovalnice se vidi, da ta zelo premožna družba krepko napreduje. Zadnje leto je plačala 3887 škod z 913.019 gld. 39 kr. Sedanje društveno premoženje znaša 3,794.986 gold. 65 kr. Čistega letnega dobička se je med akcionarje razdelilo 86.846 gold. 50 kr. — Vse te številke kažejo, da Peštanska zavarovalnica veliko zaupanje vživa. — Glavni opravnik za Kranjsko je g. France Drenik. Pri njem ali pa pri okrajnih agentih se zavaruje po primerno nizki ceni zoper škodo po ognju: poslopja, pridelke, premakljivo imenje; in za življenje.

Slovensko slovstvo.

* „Slovenska slovnica za prvence“, spisal Andrej Praprotnik, se pridno tiska in bode kmalu na svetlem. Menimo, da bode ta slovnica prva, ki bode vstrezala našim ljudskim šolam, morda tudi prvim razredom v srednjih šolah, kajti sestavljena je, kar je mogoče, lahko razumljivo in metodično po najboljših navodih enakih šolskih knjig. „Uč. Tov.“

Vrtec lepoznavski.

Prijateljici.

Novela.

Poleg Dragoile Jarnevičeve svobodno posnel J. Levičnik.

(Dalje.)

III.

Novo življenje se je pričelo našima deklicama v Karlovcu. Ljuboslavi ponujala se je tu prilika učiti se mnogo lepih znanosti; Juditi pa nasproti, da — vadila se je svojih grdih razvad. Še le zdaj, pri vedno deljenem poduku, se je mogla bolj na tanko opazovati Juditina značajnost. Potuhovati se, lagati, nedolžno obrekovati, drzovito z vsakim pajdašiti se, — a k vsemu temu največa nečimernost in sebičnost: to bil je značaj njen. Košatiti, lišpati in gizditi se, v tem je ona ži-

vela; — a za delo, knjige in kakoršen koli nauk ni se pečala. — Vsa drugačna pa je bila Ljuboslava. Njen značaj bil je čist in plemenit, njena duša brez vsakega madeža, srce zavzeto za vse, kar je dobro in pravo. Pokorna učiteljem svojim jih je ljubila ko svoje največje dobrotnike ter hvaležna sprejemala poduke njihove. Tetiko je ljubila in spoštovala prav ko drugo svojo mater. Proti Juditi kakor svojej mili sestrici bila je vedno prisrčna, proti tovaršicam svojim zmiraj blaga in ponižna, akoravno so jo učeniki pogosto hvalili in odlikovali. Tudi proti ubogim je bila vedno milostljiva; rada je postregla vsakemu po svoji moči. Poleg tega je od vsakega človeka dobro mislila. Ker je bila sama dobra, mislila je, da je ves svet tako čist in neoskrnjen, kakor njena duša. Še mar jej ni bilo, da bi se bila ponašala s svojo brhkoto, akoravno je bila tako ljubeznjivega pogleda, da se je vsak zavzel, kdor jej je v nedolžne oči pogledal. Judita pa je bila še lepša, mnogo lepša.

Kakor se je po eni strani teta radovala o hvalevrednem napredku svoje stričnice, ter jo vedno bolj ljubila, tako nasproti so jo zopet žalile čedalje huje napake Juditine. Kadar jo je jela teta kaj svariti zastonj tratenja časa in brezkrbnosti pri učenju ali zavoljo nečimernosti in lišpanja, spustila se jej je zvita deklica na srce, ter obetala biti zanaprej dobra in marljiva. Pa to je trpelo navadno le za trenutek; kmalu so bile vse obljube pozabljene in Judita zopet tista, ko poprej. Včasih pa, kadar se je že naveličala tetkinega kreganja, šla je k Ljuboslavi, ter opravljala in celó obrekovala teto. Hinavsko se je tudi pritiskala o tacihih prilikah k Ljuboslavi, in pravila jej, da bi ne bila prišla nikdar s teto v Karlovec, ako bi ona — Ljuboslava — ne bila tega storila; — to podvzela je edino le iz ljubezni do nje, zdaj pa da more trpeti vedno toliko žalosti. Ljuboslava jo je zopet nasprotno objemala, šla k tetiki ter milo jo prosila, da naj nikar toliko ne krega Judite; da se ona sirota muči z učenjem, kar se more, pa da je slabejše in trje glave, tudi da je veliko mlajša od nje in se toraj ne more toliko učiti.

Tako prehajal je čas, in peto nastalo je bilo že leto, odkar ste bile deklici pri teti v Karlovcu. Ljuboslava se je bila razvila že popolnoma in prerastla vse svoje tovaršice. Judita sicer ni bila še celoma dorastla; al gledé nježnosti, šibkosti in gibčnosti telesa kratkomalo ni zaostala za Ljuboslavo, marveč z krasoto svojega lica nadkrilila jo tako, da poleg nje stoječa zgubila je Ljuboslava vso miloto, razun onih plemenitih črt v obličju, ktere so Juditi zopet manjkale. Kdor bi ne bil poznal Juditinih napak in narave, omilila bi se bila gotovo vsakemu; spoznavši pa njen značaj, mrzil bi se nad njo vkljub vsi brhhoti njeni. Zato je pa tudi Ljuboslava morala slišati vedno in vedno, koliko se njeni sestrici godí krivic; — se vé, da bile so to le same laži Juditine. Omamila je bila s tem Ljuboslavo tako, da, kakor je ona — blaga in nedolžna duša — poprej imela vse ljudi za pravične in poštene, je zdaj celi svet imela zavoljo Judite za hudoben in natolcljiv; — to pa vse le zato, ker ni iskala resničnega vira o tem, česar se je govorilo o Juditi. To pa je že stara resnica, da, kadar se listje na drevju majé, gotovo je tudi vetra vselej kolikor toliko.

Pogostim govoricam o lahkoumnosti in drugih grdih napakah Juditinih tudi v soseščini jela je teta staviti ostro pozornost nasproti. Al zvita Judita zapazila je to zdajci; nadzor in pazljivost tetkina jela si jej je mrzeti, in da bi se tega znebila, pričela se je kujati. Pa teta ni jemala ozira na to, ampak pritegnila jo je še bolj k delu in poslovanju, ter stavila njenemu zijalastemu ponašanju tesne meje. To je raztogotilo Judito še bolj,

*) Tudi alge spadajo v vrsto brezlistnih in brezcvetnih rastlin. Večina rastlin po vodah in skoraj vse morske rastline so brezlistne in brezcvetne. Morske alge ali tako imenovani morski mahovi so navadno najlepše rdeči ali zeleni.